

Honnyi Levelek, Tudósítások, és Egyebek.

Nro 32.

A' Magyar Kurir 45 -dik darabjához.

Magyar Ország.

Alábbtartak, Tek. Gömör Vármegyei Aug. Conf. lévő Tek. és Tiszt. Esperest-ség által megkérgettével lévén, az alábbtart napon és esztendőben, Tek. Nem. Szontágh János, ugy Tiszt. és Tudós Bartholomeidesz László Ochtinai, Schulteti Mihály Rosnyai Prédikátor, nem külömben Farkas András és Carlowszki József Rosnyai Evang. Professor Uraknak mint a' Tiszt. Senioratus birtokosinak társaságokban a' Jolészi Parnassus nevű kerthen lévő 's Tek. Nem. és Vitézlő Császár András Ur könyvtárjába mentünk; a' hol minekutánna feljebb tiszttelt biztos Szontágh János Ur tiszttelt Császár András Urral, a' már említet Senioratus nevében a' könyvtárjának 's épületjének által adása végett meg szóllította: akkor a' többször tiszttelt Ur ajánlásának hivén megfelelni kívánván: a' könyvestárját az általa írásban foglaltatott meghatározás szerénut a' közhasználhatás végett a' sokszort tiszttelt Senioratusnak jelenlétekben általadta. Mellyről készített írása következendőkből áll:

Quod vivus egī, mortuus agere non potero. Vivus humanitatis felicitati incubui, ad mors fieri ultro non sinet. Mortuus proin mortuos Consiliarios (Libros) vice mei functuros subrogō, scilicet intime persyadeor, multos Consiliarios illos loquentes esse vitae duces, atque magistros: illorum quippe op̄e gestis ante saecula ob oculos positis, lectores effici ad utendum praesentibus sapientiores, ad cavenda futura sagaciōres; illustrati nimirum illorum ministerio intellectum, nobilitati cor, mitificari affectus, retegi abditas veritates, propulsari superstitionem, praejudicia,

mundari religionem, instillari sanos de summo Ente, ejusque colendi ratione conceptus, doceri verbo, Deo, sibi, proximo que debita officia. Ita est.

Libri milleniorum saeculorum acta, actorum causas atque eventus in nuce exhibendo magna quasi ceu serperastris ducunt ad debite utendum temporibus, evolvunt latenter mentis humanae dotes, augent perficiuntque ad felicius vivendum servientia inventa; jungunt regna regnis, hominem homini, cordos mariaque scrurantibus retegunt, Orbem quaqua patet familiam unam efficiunt, creant ex animali veri nominis hominem, ex homine civem, redunduntque originali suo, Deo similiorem.

Quae cum mente identidem revolvrem, revolvendo concluderem, me librorum vehiculo a' fatis etiam meis humanitatis (eujus felicitatem pro mea semper calculavi) commodis inservire quiturum, libros quos saepe ori necessariis subtractis comparaveram, una cum manuscriptis, verbo universam librarium meam supellecitem publicis usibus sacravi. Pro librariae porro isthujus perpetuo conditorio aedes meas in Parnasso avito Jólesziensi horto, sequenti ratione deputavi, nimirum:

1. Vita mea duratura, nepoteque meo Sigismundo superaturo, usum quidem librorum meorum omni hominum liberum facio, proprietatem attamen pro me, direcisque haeredibus meis salvam relinquō; in utendo porro collateralibus meis prioritatem tribuo.

Itt meg kell jegyezni, hogy Tek. Császár Urnak egyetlenegy unakátskája van, a' kinek hoszszú életéhez mtndazál-

tal nagy remélysége nem léyen, az határozta meg könyves házának és tárjának általadására leginkább.

2. In Casum defectus nepotis mei memoratam bibliothecam meam in I. Ven. Senioratum Gömöriensem cum aedibus cunctis, parteque horti occidentali usque pistaciam ea lege transfero, ut idem curam illius, diligendi juramentaque adstrigendi bibliothecarii fidei tradat, aedes sartastectasque conservet, usum librorum neminem arceat; totus a supra mea I. ac. Vener. Superintendentiae Cis- et Trans-Tibiscanae inspectione pro re nata pendeat. Et cum praevide sit, R. Catholici Gymnasii Rosnaviensis Professores usum repetitorum Librorum crebriorem capturos; Evangelicarum Rosnaviensium Scholarum Professoribus parem relate ad hujates Capitularem etc. Episcopalem Bibliothecas usum aequo jure concedi volo. Porro

3. Certum quidem est fundum praettactum qua avitum, ad casum defectus lineae meae collateralis respecturum spectato interim eo quod conatus mei praeter utilitatem publicis illis maxime usui, deoique sint cessuri; non sperare non possum, haec consilia mea illis sacra futura, eosdem consequenter dispositionem hanc meam non saltem loco suo relicturos, quin conatus hosce meos ratione omni secundaturos. Casum in adversum eosdem beneficis ultimis tabulis iisdem assertis simpli citer exclusos volo, et declaro. Quo evenit ex se intelligitur.

4. Eosdem collaterales meos gravissimos in aedificio, hortum etc. impensos sumptus meos sarcire obligatos futuros. Quo facto tam aës-prævio titulo numerandum, quam et eorum, quae vi testamenti iisdem tribui pretia, ob laisionem dispositionis meae, in augmentum bibliothecae per I. Ven. Senioratum converti libros cunctaque eis Spectantia Rosnaviam transferri volo et ordino. Ultra haec

5. In attactum lineae meae defectus eventum, universam pariter acquisitam substantiam meam, praeter Consangvineis legitam salva quoad proximos dispositionem meam violaturos collaterales prævia ordinatione mea) in comparationem librorum verti volo, scopoque hoc 100 i. e. centum quoque alvearium centenario numero continuo conservandarum apum proventus in eundem finei destino; destino item

6-o. In bibliothecarii qualemqualem remunerationem R. fnorum 2000. i. e. bis mille, anotina foenora, hortique supradeterminati usum, non absimiliter pro habitatione ejusdem Domum meam Rosnaviensem addefectus casum occupandam; destino demum in mercedem apium custodis 1000 i. e. mille R. fl. Census, ultra id pro habitatione cubiculum in parnasso unum. Si quidem porro:

7. Sperare esset crescente aetate numerum librorum creturm adeo ut recipiendis illis exstantes aedes minime sufficietas, provideatur, apiarium supra cellaria positum pro librorum domicilio deputavi. Demum

8. Bibliothecarii erit libros et M.M. SS. ut oculorum pupillam custodire, cathalogum debitum formare, cuncta in requisito ordine salva et integra conservare, lectione neminemarcere, libros (manuscriptis lioris que crisis meis notatis exceptis) praestita sufficiente securitate penes taxam Senioratus arbitrio (Consangvineis meis ab onere isthuc immunitatis) statuendam pro lectione cum prudenti discretione potentibus extradare, crismum attamen mearum, uti et M.M. SS. exscriptionem nulli concedere; rationes demum super præviis I. Ven. Senioratui toutes, quoties jussus fuerit, reddere; salvum hoc interim I. Ven. Senioratui facio, ut idem anteriorem cellarii partem in habitationem bibliothecarii, si volet, mutet

(Végét másszor).

D. D. S.